

domens seger avgjord, om ock mycken hedendom fanns kvar i vissa landsdelar.

Måhända finnes ock på en runsten Blot-Sven, omtalad. Den isländska Hervararsagan uppger, att konung Inge äktade den kvinna, som hette Mär, vilket ord är den forna nominativformen av ordet mö, som är ackusativ, och hennes broder hette Sven, som senare kallades Blot-Sven av sitt offrande. Kvinnonamnet Mär är blott känt som namn på Blot-Svens syster. Nu finnes vid Norsta, Balingsta sn, Uppland, en runsten, vars inskrift lyder sålunda: [sihik þurn . u] — risa . stin]uk
bru . kera at aterf : sun : uk : at mai :
tutor : sin . e þorn : uk . suin . uk . u
ik þu sik b i i i — ||si »Sigþorn och —
(läto) resa sten och göra bro efter-Adärv, sin son, och Mö, sin dotter, Etern och Sven och Vigtorn (och) Sigbiorn (efter) sina (syskon)». Runorna inom [] äro efter Bautil, utom efter O. v. Friesen år 1904. Förekomsten av det annars okända namnet Mö på samma sten som en hennes broder Sven i en ristning, som kan dateras från 1070-talet, lägger tanken nära, att fråga är om drottning Mär (Mö) och Blot-Sven.

Runornas antal hade redan vid 800-talets början blivit inskränkt till 16, om ock en och annan ännu icke antagit sin slutliga form, särskilt dröjde runan m att stadga sig. Sedan detta i början av 1000-talet omsider skett, skulle alltså runraden fått följande utseende:

Y N D F R Y : * † | † † : † B Y † †
f u þ o r k : h n i a s : t b m l r